

ترا پرستش می کنم و از تو یاری می جویم

بازهم سالروز انقلاب

۱۳۷۵/۹/۹

۱۳۸۱/۱۱/۲۲

بیست و چهار سال پیش در ۲۲ بهمن، ایرانیان، همان مردمانی که از گسترده‌گی تباهی و مستم به جان آمده بودند از خرد و کلان با وجود تفاوت در اندیشه‌ها و برداشتها و شیوه‌های مبارزه برای برچیدن بساط سلطه‌گری، پیمان آزادی‌گی بستند و با خیزشی همگانی زمان و زمین را به لرزه آوردند با این امید که طرحی نو دراندازند. این خیزش عظیم کارمندی حرکت خود را از فرهنگ ملی ایران که از پیوند ایرانی‌گری و اسلام باوری بهره گرفته بود چنان شور و امیدی در دلها برانگیخت که فرارسیدن دورانی از پیشروندگی بهروزی و آزادی را بشارت می داد. هدفهای بنیانی که مردم بخاطرش پا در این راه نهادند استقلال ملی، آزادیهای فردی و اجتماعی و عدالت همگانی بود که در تاریخ پرافتخار این ملت بزرگ و همه آزمونهای تاریخی نشان می داد جز از راه سامانی مردم سالار به آنها نمی توان رسید.

حزب ملت ایران با اندر یافت تاریخ پرافتخار میهن و همه آزمونهای تاریخی از همان آغاز کارآوری برای چیرگی بر بحران سهمگینی که میهن را در کام خود فرو کشید و تداوم آن زندگی اجتماعی را تهدید به گسستن می کرد گذار آرام از وضع آشفته حاکم به مردم سالاری را تنها رهیافت درست تلقی نموده و با ارائه هشدارهای بهنگام، خطر هولناک خودکامگی را که در کمین بود یادآور گردید.

با افسوس هنوز جریان توفنده‌ی این حرکت در رگ و پی اجتماع در حرکت بود که جلوانداخشان با ترفند، باورهای دینی مردم را به تنخواه گردان سیاسی خود بدل کردند و دیو یکه تازی در شکلی تازه و پیچیده تر به کشور بازگردانده شد و در عمل کسانیکه بر اریکه زمامداری نشستند و برخاستند، هیچ تغییر ریشه‌ای در رابطه‌های اقتصادی - اجتماعی پدید نیاوردند و با از پویائی انداختن فرهنگ ملی نه تنها فرصت‌های گراتبهای همگرایی ایرانیان در درون و بیرون مرزهای قراردادی را بر باد دادند، بلکه ززمه‌های شوم تجزیه طلبی از سوی عناصر بریده از ام میهن و دست آموز بیگانگان آغازیدن گرفته است.

حزب ملت ایران با طرح خواستههای بنیادین خویش، رسیدن به جامعه‌ای سالم به دور از هرگونه کشتار جمعی و آزار قومی و تبعیض مذهبی و به دور از هرگونه نابرابری در حقوق مدنی و سیاسی زنان و مردان، به دور از هرگونه وابستگی اقتصادی، فرهنگی و سیاسی. بر لزوم ایجاد فضای باز و ایمنی، پای قشورده و با شناخت درست از فرهنگ سلطه و ثباتی‌های پنهانی، خواستار تغییر آرام و ریشه‌ای در ساختار سیاسی کشور است و جایجایی مهره‌ها را کافی نمی داند و تنها رهایی از بن بست به پیشروی را جز با برگزاری یک گزینش ملی به دور از هرگونه خشونت ملوک و ملت پر یاده، نمی داند تا در سایه آزادی، عدالت و استقلال، دیگر شاهد

جنایت های فجیع همچون قتل داریوش و پروانه فروهر این سرداران استقلال طلبی و آزادیخواهی ایران نباشیم.

سال گذشته در چنین روزی نگاشتیم "یادش بخیر انقلاب" چرا از انقلاب و هدفهای آن اثری باقی نیست؟ دشمن ایران و ایرانی را به خانه خود پذیرا می شویم و به پیشوازش می رویم. تمامی فرصت های بدست آمده در جهان ملت ها را از دست دادیم، بهره کشی و استثمار و استبداد همچنان ادامه دارد، در تمامی بزنگاهها، بهنگام هشدار داده شد که ارج انقلاب در توان سازندگی آن است اما توجه ای نشد، گفتیم اگر دگرگونیهای اساسی در زندگی ملی فراهم نیاید با گذشت روزگار از انقلاب به عنوان شورشی کور یاد خواهد شد. با دریغ گوشهای سنگین کاربدستان ندهای حق طلبانه را نشنید و همواره به جای پذیرش رهیافت های انسانی بر دامنه ی سرکوب مردم افزودند و هر بانگ اعتراض را با زندان و بگیر و ببند خاموش کردند و با افسوس بر سر انقلاب آن آوردند که اکنون در جای جای ایران بحران زده دیگر بزرگداشت مردمی در میان نیست و تنها آذین بندی های پر زرق و برق دولتی به چشم می خورد.

حزب ملت ایران در این روز، همه زنان و مردان آرمانخواه را به کوششی خستگی ناپذیر برای زنده داشت حاکمیت ملی و مردم سالاری فرامی خواند تا در پرتو آن ایران زمین یکپارچگی، آزادی و آبادی را باز یابد.

برقرار باد سامان مردم سالار

درد بر زندانیان سیاسی

درد بر همه استقلال طلبان آزادیخواه ایران

دبیرخانه حزب ملت ایران

تهران - ۲۲ بهمن ۱۳۸۱